

28.5.1936

שער עברי לים

Doc 00271

(מדברים ב"יום הים" בתל-אביב — ו' בסיון תרצ"ו)

[28-5-1936]

א.

„חג לנו הערב הזה, אך לא חג של גמר כי אם חג התחלה; לא של ביצוע, אלא של גיוס. עלינו לגייס כוחות להתאבקות גדולה וקשה על מקומנו בים הזה, על עמדותינו לאורך החוף הזה. דרכנו לארץ היתה על פני הים, אולם הים הינו לנו דרך לעבור גאולים ופנינו היו אל הארץ, לאדמה. הפמיהה לקרקע היא שהביאתנו הנה ואם צמאנו למים, צמאנו למים חיים שאותם הבקענו מתוך האדמה להשקות ולהפריח שממה.

עברו ימים רבים, שנים ועשרות בשנים, עד שפנינו אל הים. ואין פלא בדבר. כי רק מי שתקע יתד נאמנה בקרקע, הוא יכול לפרוש מפרש. ורק מי שיש לו בית על אדמת מכורה, לו העוז להפליג בספינה למרחקים.

הזעזוע שבא עלינו מצא אותנו לאחר כיבושים מצערים מאד על החוף ועל הים, אבל נס גדול היה לנו, שמצא אותנו לאחר התחלה ולא לפניה. זה שנים שנמצאו בתוכנו נערים צעירים ורפים שנשאו את נפשם לים. בנוער העולה, בנוער הגדל בארץ, נמצאו ראשונים, בודדים, חולמים נועזים, שאמרו: חיינו קודש לים ולספנות. אחריהם בא הפועל העברי שאמר:

אגס, כרוב (4/1)

סני אלוהא ת"צ"ו

ה"ל"ר "ג"ר", ג-א-ג, ת"צ"ו [1937]